

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: O. N.
zastoupen Mgr. Petrem Miketou,
advokátem sídlem 710 00 Ostrava – Slezská Ostrava, Jaklovecká 18

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlím Na Poříčním právu 376/1, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2022, č. j. MPSV-2022/200931-923,
ve věci příspěvku na péči,

takto:

- I. V řízení, které bylo přerušeno usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 12. 2023, č. j. 20 Ad 21/2022-30, se **pokračuje**.
- II. Žaloba **se zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Ustanovenému zástupci Mgr. Petru Miketovi, advokátu se sídlem Jaklovecká 18, 710 00 Ostrava, **se přiznává** odměna za zastoupení a náhrada hotových výdajů ve výši **3 146 Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Úřad práce České republiky – Krajská pobočka v Ostravě („úřad práce“) rozhodnutím ze dne 20. 7. 2022, č. j. 394519/2022/OOI (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), přiznal žalobci příspěvek na péči ve výši 880 Kč měsíčně od května 2022. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal a žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 11. 2022, sp. zn. SZ/MPSV-2022/137827-923, č. j. MPSV-2022/200931-923 (dále jen „napadené rozhodnutí“), rozhodl tak, že se příspěvek na péči nepřiznává. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasil, proto proti němu brojil včasnou žalobou, jelikož měl za to, že mu byl příspěvek na péči odejmut nezákonným způsobem.
2. Krajský soud usnesením ze dne 14. 12. 2023, č. j. 20 Ad 21/2022-30, řízení přerušil. S ohledem na skutečnost, že řízení, pro které bylo nyní řízení přerušeno, již skončilo, soud rozhodl ve výroku I. tohoto rozsudku o pokračování v řízení (§ 48 odst. 6 s. ř. s.).

II. Napadené rozhodnutí a rozhodné skutečnosti ze správního spisu

3. Krajský soud nejprve shrnuje průběh předchozích řízení o příspěvek na péči.
4. Žalobce od července 2013 pobíral příspěvek na péči z důvodu závislosti na pomoci jiné osoby ve stupni II (středně těžká závislost), neboť dle posudkových závěrů nezvládal pět základních životních potřeb podle § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, a sice d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesnou hygienu, h) péči o zdraví a j) péči o domácnost.
5. Na základě žalobcovy neúspěšné žádosti o zvýšení stupně závislosti Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Ostravě (dále jen „prvostupňový správní orgán“), zahájil řízení ve věci opětovného posouzení žalobcova nároku a výše příspěvku na péči. Posudkový lékař dne 30. 9. 2021 vyhodnotil, že žalobce nezvládal dvě základní životní potřeby, a to e) oblékání a obouvání a j) péči o domácnost. Žalobce tedy nesplňoval podmínky pro přiznání a výplatu příspěvku na péči (nezvládání minimálně tří základních životních potřeb), a proto prvostupňový správní orgán rozhodnutím ze dne 9. 11. 2021, č. j. 537942/2021/OOI (dále jen „rozhodnutí o odnětí příspěvku“), odňal žalobci příspěvek na péči ode dne 1. 11. 2021.
6. Žalobce napadl rozhodnutí o odnětí příspěvku odvoláním. Žalovaný si vyžádal posouzení žalobcova zdravotního stavu posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“), která dne 16. 3. 2022 potvrdila, že žalobce nebyl k datu 14. 4. 2021 osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby, neboť hraničně nezvládal pouze dvě základní životní potřeby. Žalovaný proto rozhodnutím ze dne 4. 4. 2022, č. j. MPSV 2022/58413 923, odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí o odnětí příspěvku potvrdil.
7. Proti rozhodnutí ze dne 4. 4. 2022, č. j. MPSV 2022/58413 923, se žalobce bránil žalobou. Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 31. 10. 2023, č. j. 19 Ad 15/2022 50, rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č. j. MPSV 2022/58413 923, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Dle krajského soudu posudková komise dostatečně neodůvodnila, proč u žalobce došlo k přehodnocení závěrů stran (ne)zvládání tří základních životních potřeb,

konkrétně d) stravování, f) tělesné hygieny a h) péče o zdraví. Závěry posudkové komise dle krajského soudu úplně a přesvědčivě nevypovídaly o tom, zda žalobce byl, či nebyl schopen tyto činnosti samostatně zvládat.

8. V dalším řízení si žalovaný vyžádal nové posouzení a hodnocení žalobcova zdravotního stavu. Posudková komise v posudku ze dne 15. 3. 2024 opětovně dospěla k závěru, že žalobce nebyl od 14. 4. 2021 do 11. 12. 2022 osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby, neboť nezvládal pouze dvě základní životní potřeby, a to e) oblékání a obouvání a j) péči o domácnost. Posudková komise vycházela z řady lékařských zpráv a záznamů o vyšetřeních žalobce, ze sociálních šetření konaných ve dnech 17. 6. 2021 a 17. 5. 2022 a dále z vyšetření žalobce při jednání posudkové komise ve dnech 4. 12. 2020, 16. 3. 2022 a 19. 10. 2022. Žalovaný proto rozhodnutím ze dne 16. 4. 2024 č. j. MPSV-2024/94872-923, žalobcovo odvolání znovu zamítl a rozhodnutí o odnětí příspěvku potvrdil.
9. Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2024, č. j. MPSV-2024/94872-923, žalobu, kterou krajský soud nejprve usnesením ze dne 1. 8. 2024, č. j. 19 Ad 28/2024 25, odmítl s odůvodněním, že žaloba neobsahovala žádný konkrétní žalobní bod. Toto usnesení Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 7. 11. 2024, č. j. 6 Ads 219/2024 18, zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Dle Nejvyššího správního soudu žaloba projednatelné žalobní body obsahovala. Krajský soud v dalším řízení žalobu proti rozhodnutí ze dne 16. 4. 2024, č. j. MPSV-2024/94872-923, věcně projednal a rozsudkem 30. 4. 2025, č. j. 19 Ad 28/2024–66, ji zamítl. V odůvodnění rozsudku krajský soud uvedl, že v dalším řízení vyhotovený posudek již požadavku na úplnost a přesvědčivost dostál. Žalobce proti tomuto rozsudku podal kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 11. 11. 2025, č. j. 6 Ads 85/2025-15, odmítl.
10. Dne 11. 5. 2022 podal žalobce u úřadu práce novou žádost o příspěvek na péči.
11. Dne 17. 5. 2022 provedl úřad práce sociální šetření v domácím prostředí žalobce.
12. Úřad práce nechal vypracovat lékařský posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 6. 2022, č. j. LPS/2022/5858-OV_CSSZ. Lékař shledal, že žalobce není schopen samostatně zvládat tři základní životní potřeby (dále též jako „ZŽP“). Platnost posudku stanovil trvale. Závislost na pomoci jiné osoby hodnotil ve stupni I (lehká závislost).
13. Úřad práce rozhodnutím ze dne 20. 7. 2022, č. j. 394519/2022/OOI (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalobci přiznal příspěvek na péči ve výši 880 Kč měsíčně od května 2022. Úřad práce shledal, že žalobce není schopen samostatně vykonávat tři základní životní potřeby: oblékání a obouvání, tělesná hygiena a péče o domácnost.
14. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojil žalobce odvoláním ze dne 29. 7. 2022. Posudková zjištění považoval za nesprávná, neboť v nedávné minulosti byl u něj zjištěn podstatně horší stav z hlediska pomoci při zvládání životních potřeb a nedošlo u něj k žádné podstatné změně. Rozhodnutí považoval za nepřezkoumatelné.
15. Pro účely odvolacího řízení nechal žalovaný vypracovat posudek posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí Ostrava (dále jen „PK MPSV“) ze dne 19. 10. 2022. PK MPSV uvedla, že žalobce pro dlouhodobě nepříznivý stav nezvládá celkem dvě ZŽP: oblékání a obouvání, péče o domácnost. Nezvládání těchto dvou potřeb je totožné s vyhodnocením lékaře OSSZ. Ten navíc uvedl, že žalobce nezvládá také ZŽP tělesnou

hygienu. Posudková komise však vyhodnotila, že žalobce tělesnou hygienu zvládá. K tomuto závěru dospěla na základě výsledku sociálního šetření z 17. 5. 2022. Žalobce má koupelnu a toaletu situovanou tak, že mu je do vany umožněn snadnější přístup, nepoužívá žádné pomůcky k usnadnění hygieny, dle objektivních nálezů nemá žalobce omezení hybnosti horních ani dolních končetin charakteru těžké nebo úplné poruchy, což mu umožňuje, aby se sám při celkové hygieně umyl, následně usušil, při ranní hygieně si umyl obličej, vyčistil si zuby, učesal se, sám se i oholil. Z medicínského hlediska není pomoc pečující osoby při těchto činnostech nutná a tuto základní životní potřebu žalobce zvládá. Posudková komise dospěla k závěru, že žalobce nezvládá celkem dvě základní životní potřeby a nejedná se tak od 11. 5. 2022 o závislost. PK MPSV dále vysvětlila, proč není odůvodnitelné, aby žalobce nezvládal další zbývající základní životní potřeby. K mobilitě uvedla, že žalobce k pohybu využívá dvě francouzské hole nebo vycházkovou hůl. Chodí k lékaři, do obchodu, na úřady, využívá MHD, cestuje vlaky, nyní odjíždí na zájezd do Řecka, kdy cesta tam je autobusem a zpět letadlem. Není tak medicínské odůvodnění pro to, aby žalobce s oporou nezvládal chůzi po rovině či po schodech. K ZZP orientace posudková komise uvedla, že je žalobce plně orientován, používá brýle, nejsou pozorována žádná výraznější postižení v rozumové oblasti, žalobce vyjmenoval obchody, kam chodí s manželkou nakupovat. Ke komunikaci posudková komise uvedla, že žalobce nemá postižení v řečové oblasti, na otázky odpovídá adekvátně, používá telefon, podepíše se, je schopen napsat rukou krátkou písemnou zprávu. Ve stravování má žalobce dietní omezení kvůli diabetu, jeho horní končetiny nemají omezení a je schopen činností jako krájení, otevírání nápojů atd. Žalobce taktéž zvládá výkon fyziologických potřeb. Pokud jde o péči o zdraví, žalobce má přehled o užívaných lécích, sám si je chystá, manželka mu píchá inzulin, který si však s ohledem na neomezenou hybnost horních končetin může aplikovat i sám. Nakonec žalobce zvládá také ZZP osobní aktivity

16. PK MPSV uvedla, že u žalobce jsou zachovány funkční schopnosti nutné ke zvládnutí zbývajících osmi základních životních potřeb. Žalobce celkem nezvládá dvě základní životní potřeby, nejedná se u něj o závislost.
17. PK MPSV uzavřela, že k datu 11. 5. 2022 se nejedná o osobu závislou na pomoci jiné osoby.
18. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

III. Žaloba

19. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce namítal, že od 1. 8. 2016 mu byl přiznán příspěvek na péči ve výši 4 400 Kč. Přestože u něj nedošlo k žádné podstatné změně, byl mu příspěvek na péči zcela odejmut. V napadeném rozhodnutí není vůbec zmíněna skutečnost, že žalobce příspěvek již 10 let pobíral. Zdravotní stav žalobce se s narůstajícím věkem pouze zhoršuje. Není tak důvod pro snížení, resp. odejmutí příspěvku.
20. V doplnění žaloby žalobce uvedl, že žalovaný zcela bez zhodnocení předchozích rozhodnutí posoudil nově, neodůvodněným způsobem a zcela libovolně, schopnost žalobce zvládat základní životní potřeby. Odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela postrádá srovnání s předchozím posouzením zdravotního stavu žalobce. Pakliže žalovaný dospěl k závěru, že neexistuje důvod pro přiznání příspěvku na péči, měl komplexně zhodnotit změnu

v posouzení zdravotního stavu, jeho schopnosti zvládat základní životní potřeby s ohledem na skutečnost, že žalobci byl v minulosti přiznán příspěvek na péči ve výši 4 400 Kč.

21. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

22. Žalovaný ve vyjádření k žalobě podrobně popsal průběh správního řízení, zopakoval závěry uvedené v posudku PK MPSV a v napadeném rozhodnutí. K námitce odejmutí příspěvku na péči uvedl, že si žalobce dne 11. 5. 2022 podal žádost o příspěvek na péči. Po přezkoumání zákonných podmínek bylo zjištěno, že žalobce nesplňuje podmínky pro poskytnutí příspěvku na péči. Řízení o žádosti nebylo prvostupňovým orgánem pravomocně ukončeno, proto žalovaný pokračoval v řízení a rozhodl tak, že se příspěvek na péči nepřiznává. K předchozím žádostem o příspěvek na péči uvedl, že předchozí a nynější řízení je vedeno samostatně. V řízení o žádosti o příspěvek na péči tak nebyl důvod rozebírat předchozí stav či ho snad srovnávat s nynějším stavem. Protože se jednalo o nové správní řízení, žalovaný rozhodl tak, že příspěvek na péči žalobci nepřiznal.
23. Žalovaný navrhoval, aby krajský soud žalobu zamítl.

V. Posouzení věci krajským soudem

24. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného [§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.)]. Ve věci rozhodl bez jednání, neboť s tímto postupem účastníci řízení souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
25. Žaloba **není** důvodná.
26. Poskytování příspěvku na péči je upraveno v zákoně o sociálních službách a vyhlášce č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „vyhláška“). Pro účely poskytování příspěvku na péči jsou rozlišovány čtyři stupně závislosti, přičemž kritériem pro hodnocení míry závislosti oprávněné osoby na pomoci jiné osoby, a tedy i pro zařazení do jednotlivých kategorií, je posuzováno zvládání deseti základních životních potřeb vymezených v § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách. Jedná se o následující potřeby: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost.
27. Podle § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách se osoba starší 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, ve stupni II (středně těžká závislost), jestliže není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, ve stupni III (těžká závislost) pro neschopnost zvládat sedm

nebo osm základních životních potřeb a ve stupni IV (úplná závislost), jestliže není schopna zvládat devět nebo deset těchto potřeb.

28. Obsahové vymezení jednotlivých životních potřeb stanoví vyhláška v příloze č. 1. Přitom platí, že pokud není osoba schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 vyhlášky, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (§ 2a vyhlášky).
29. Podle § 1 odst. 4 vyhlášky se za neschopnost zvládání základní životní potřeby považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za přijatelný standard se přitom považuje zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.
30. Podle § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách vychází okresní správa sociálního zabezpečení ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.
31. V řízení o přiznání příspěvku na péči je stěžejním důkazem odborný posudek zdravotního stavu a závislosti na pomoci jiné osoby. Povahou takového posudku, jakož i na něj kladenými požadavky, se již opakovaně ve své rozhodovací činnosti zabýval Nejvyšší správní soud, který dovedl, že „se jedná sice o tzv. *povinný důkaz, nicméně nikoliv o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Posudek podléhá hodnocení správního orgánu, jeho správnost není nikterak presumována. Ačkoliv odborné lékařské závěry posudku nepodléhají hodnocení správních orgánů, neboť k tomu nemají správní orgány odborné lékařské znalosti, nezabývá je to povinností hodnotit provedené důkazy ve správním řízení, a tudíž i správnost posudku z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti*“ (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2010, č. j. 6 Ads 143/2009-60, či ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104).
32. Z judikatury NSS i správních soudů vyplývá konstantně zastávaný názor, že posouzení stupně závislosti pro účely rozhodování o příspěvku na péči musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách, kterými jsou nález vydaný poskytovatelem zdravotních služeb, výsledek sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, výsledek funkčního vyšetření a výsledek vyšetření posuzujícího lékaře; v rámci odvolacího řízení je tímto vyšetřením posudek PK MPSV podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Na výsledný lékařský posudek, který je v tomto řízení stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti (viz blíže např. rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2009 č. j. 4 Ads 57/2009-53).
33. Posouzení zdravotního stavu je přitom vždy věcí odborně medicínskou, k níž nemají soudy potřebné odborné znalosti, a proto vychází z vyjádření subjektů, které tyto znalosti mají. Z tohoto důvodu soudy kladou při hodnocení posudku zvýšený důraz na jejich jednoznačnost, úplnost a přesvědčivost (viz rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

č. j. 3 Ads 24/2013-34). Pokud by z podkladů lékařského posudku vyplývalo, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, a orgány lékařské posudkové služby by přesto takovou základní životní potřebu považovaly za zvládanou, bylo by jejich povinností tento svůj závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit (rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013-32).

34. Posudková komise se musí vyjádřit ke schopnosti posuzované osoby zvládat veškeré aktivity vyjmenované u jednotlivých životních potřeb v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky, případnými spornými dílčími aktivitami se musí detailně zabývat a své úvahy opřít o dostatečně zjištěný skutkový stav. Posudkové závěry musí jednoznačně a konkrétně zdůvodnit. Případné chybějící náležitosti posudku způsobující jeho nepřesvědčivost nebo neúplnost nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to nemá potřebnou odbornou erudici. Nenaplnění požadavků na přesvědčivost a úplnost posudku je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., pro kterou musí krajský soud napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (rozsudky NSS ze dne 29. 9. 2015, č. j. 4 Ads 167/2015-27, a ze dne 20. 12. 2018, č. j. 10 Ads 269/2018-27).
35. Obecně přitom platí, že posouzení schopnosti zvládat ZŽP není intuitivní, ale vyplývá z objektivizovaných kritérií – příslušných dílčích aktivit ZŽP vymezených v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky. Jestliže v řízení o příspěvku na péči vzniknou pochybnosti o tom, zda je posuzovaný schopen zvládat určité dílčí aktivity ZŽP, nepostačí pro zachování úplnosti, správnosti a přesvědčivosti posudku tyto pochybnosti rozptýlit paušálním tvrzením, že příslušnou ZŽP posuzovaný zvládá, naopak je povinností lékařské posudkové služby tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 9. 2015, č. j. 4 Ads 167/2015-27).
36. V souladu se shora uvedenými závěry krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a v rozsahu žalobních námitek se zaměřil na přezkum závěru, že žalobce není schopen zvládat pouze dvě základní životní potřeby, a to oblékání a obouvání a péči o domácnost a je schopen zvládat zbylé ZŽP (mobilita, orientace, stravování, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity).
37. V nyní posuzované věci je zcela zásadní, že soud rozhoduje o napadeném rozhodnutí, které bylo vydáno poté, co bylo řádně ukončeno řízení o odnětí příspěvku na péči. Rozhodnutí o odnětí příspěvku na péči bylo přezkoumáno v soudním řízení, a to nejen u Krajského soudu v Ostravě, ale také u Nejvyššího správního soudu. Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 30. 4. 2025, č. j. 19 Ad 28/2024–66, zamítl žalobu proti rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o odnětí příspěvku. Následně tento rozsudek přezkoumal i Nejvyšší správní soud a kasační stížnost odmítl. Krajský soud v Ostravě v uvedeném rozsudku shledal, že žalovaný řádně vysvětlil, proč žalobce není schopen zvládat toliko dvě ZŽP a byl mu tedy oprávněně příspěvek na péči odňat. Nejvyšší správní soud sdělil, že příspěvek na péči mohl být žalobci odebrán, pokud se přehodnocení jeho zdravotního stavu zakládalo na podrobném a přesvědčivém odůvodnění. Tento požadavek judikatury Krajský soud v Ostravě správně dovodil. Správně také poukázal na skutečnost, že tento postup výslovně umožňuje § 14 odst. 2, 4 a 5 zákona o sociálních službách, dle kterých ke snížení či odebrání příspěvku na péči může dojít jak při změně zdravotního stavu závislé osoby, tak v případě přehodnocení zdravotního stavu (posudkového nadhodnocení či omylu).

38. Krajský soud v nyní posuzované věci tak rozhodoval za situace, kdy žalobce již nepobíral příspěvek na péči a nově o něj požádal. Nebylo tedy potřeba, jak navrhoval zástupce žalobce, aby zkoumal předchozí období, po která žalobce příspěvek na péči pobíral. Pro krajský soud bylo rozhodující období, které bezprostředně předcházelo žádosti o příspěvek. V rozhodném období před vydáním prvostupňového rozhodnutí však žalobci příspěvek na péči přiznán nebyl.
39. Krajský soud ze správního spisu zjistil, že žalovaný za účelem posouzení žádosti o příspěvek a vydání prvostupňového rozhodnutí nechal vypracovat posudek OSSZ. Posudkový lékař dospěl k závěru, že žalobce nezvládá tři ZŽP, ale u ZŽP tělesná hygiena neučinil dostatečnou úvahu, proč tomu tak je, nesdělil, co se poté, co byl příspěvek na péči žalobci odňat, u žalobce změnilo a proč ZŽP tělesná hygiena nově nezvládá. Toliko zcela obecně sdělil, že uznává nezvládání ZŽP tělesná hygiena pro omezení pohyblivosti ramene, snížení síly a funkčnosti DKK.
40. Shora uvedené obecné závěry překonala v rámci odvolacího řízení PK MPSV Ostrava, která dospěla k závěru, že žalobce nezvládá toliko dvě základní životní potřeby a nepovažuje se tak za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Krajský soud po přezkoumání obou posudků shledal, že právě závěry PK MPSV (a tedy i žalovaného v napadeném rozhodnutí, který z posudku PK MPSV vycházel), jsou úplné a přesvědčivé. Krajský soud má za to, že závěry v posudku PK MPSV naplňují požadavky úplnosti, správnosti a přesvědčivosti. Posudková komise vycházela z lékařských nálezů a taktéž z provedeného sociálního šetření. PK MPSV dále blíže vysvětlila, proč považuje ZŽP tělesná hygiena za zvládanou (oproti lékaři OSSZ v prvostupňovém řízení). Dle výsledku sociálního šetření ze dne 17. 5. 2022 má žalobce koupelnu spojenou s toaletou, zde je malá vana, před ní je stupínek, který umožňuje žalobci snadnější vstup do vany. Žalobce nepoužívá žádné pomůcky k usnadnění hygieny, dle objektivních lékařských nálezů nemá žalobce omezení hybnosti horních ani dolních končetin charakteru těžké nebo úplné poruchy, což mu umožňuje, aby se sám při celkové hygieně umyl, následně osušil, při ranní hygieně si umyl obličej, vyčistil si zuby, učesal se, sám se oholil. Z medicínského hlediska není pomoc pečující osoby při těchto činnostech nutná a tuto základní životní potřebu zvládá. Také je třeba zdůraznit, že žalobce byl jednání PK MPSV přítomen, jeho zdravotní stav přezkoumal jak posudkový lékař, tak lékař se specializací v oboru neurologie.
41. S ohledem na výše uvedené krajský soud posudek PK MPSV ze dne 19. 10. 2022 a v něm obsažené závěry vyhodnotil jako přesvědčivé a úplné. PK MPSV se dostatečně vypořádala také s přehodnocením závěrů o zvládání některých životních potřeb žalobcem (tělesná hygiena) a vyhodnotila také zbývající ZŽP, které žalobce zvládá. To bylo učiněno na základě zdravotních záznamů žalobce a sociálního šetření. Je také třeba poznamenat, že se shora uvedené závěry shodují s těmi, které učinil žalovaný v řízení o odnětí příspěvku na péči. Jak již bylo zmíněno, posudek OSSZ dostatečně vysvětlil, proč žalobce nově ZŽP tělesná hygiena nezvládá, neobsahuje. Za této situace považuje krajský soud odůvodnění napadeného rozhodnutí za dostatečné a posudek PK MPSV za jasný, srozumitelný a přesvědčivý, zabývající se individuálními okolnostmi případu v dostatečné míře.
42. Krajský soud má tak skutkový stav za řádně a dostatečně zjištěný. Posudek PK MPSV naplňuje všechny stanovené požadavky. Žalovaný v napadeném rozhodnutí přezkoumatelně vysvětlil, proč žalobce nezvládá dvě, a nikoliv tři ZŽP a vypořádal se Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

s odlišným názorem lékaře OSSZ. Námitky žalobce tak krajský soud neshledal důvodnými. Napadené rozhodnutí je taktéž v souladu s předchozími rozhodnutími, z ničeho se nepodává že se situace žalobce změnila.

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

43. Na základě shora uvedených skutečností krajský soud uzavírá, že napadené rozhodnutí shledal jako zákonné, opíralo se o dostatečné podklady spočívající v posudku PK MPSV Ostrava, o jehož přesvědčivosti, úplnosti a objektivnosti posouzení zdravotního stavu žalobce krajský soud nemá pochybnosti. S ohledem na shora uvedené krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodní, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
44. O nákladech řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné další náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.
45. Žalobci byl ustanoven k ochraně jeho práv podle § 35 odst. 10 s. ř. s. zástupce z řad advokátů Mgr. Petr Miketa, jehož odměnu a hotové výdaje hradí stát. Soud zástupci žalobce přiznal odměnu za dva úkony právní služby podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu] a v písemném podání ve věci samé, a to doplnění žaloby ze dne 13. 1. 2023 [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Odměna za jeden úkon právní služby činí 1 000 Kč (§ 9 odst. 2 AT ve znění účinném do 31. 12. 2024), za 2 úkony celkem 2 000 Kč. Advokátovi dále náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za jeden úkon (§ 13 odst. 4 AT ve znění účinném do 31. 12. 2024), dohromady tedy 600 Kč. Advokát je plátcem DPH, tudíž mu náleží rovněž částka odpovídající DPH ve výši 21 %, tj. 546 Kč. Celkem tedy odměna ustanoveného zástupce činí částku ve výši 3 146 Kč. Tato částka mu bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Krajského soudu v Ostravě.

Poučení:

Proti výroku I. tohoto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Proti výrokům II., III. a IV. tohoto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 29. ledna 2025

Mgr. Jana Volková

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

samosoudkyně

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Lucií Gavendovou ve věci

žalobce: **O. N.**
zastoupen Mgr. Petrem Miketou, advokátem
sídlem Jaklovecká 18, 710 00 Ostrava – Slezská Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2022, č. j. MPSV-2022/200931-923,
o příspěvku na péči,**

takto:

Datum vydání rozhodnutí se opravuje z „29. 1. 2025“ na „29. 1. 2026.“

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 1. 2025 (sic!), č. j. 20 Ad 21/2022-51, bylo rozhodnuto ve věci nároku žalobce na příspěvek na péči.
2. V rozhodnutí bylo uvedené nesprávné datum jeho vydání, a to 29. 1. 2025 namísto správného 29. 1. 2026.
3. Podle § 54 odst. 6 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.
4. V posuzovaném případě je z okolností souzené věci zjevné, že v písemném vyhotovení rozsudku došlo k chybě v psaní (datum vydání rozhodnutí). Z uvedených důvodů proto krajský soud tímto rozhodnutím předmětné rozhodnutí opravil, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.
5. S ohledem na rozvrh práce Krajského soudu v Ostravě (konkrétně: Správní soudnictví, A. Společná pravidla, bod 3.) vydala toto usnesení níže podepsaná samosoudkyně.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 24. března 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

JUDr. Lucie Gavendová
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.